



<input checked="" type="checkbox"/>
<input type="checkbox"/>
<input type="checkbox"/>

Oppiaine	Yritysjuridiikka	Päivämäärä	29.2.2012
Tekijä(t)	Elina Vanhanen	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	83
Otsikko	Sijoituspalvelusopimusten sääntely Suomessa		
Ohjaaja(t)	Professori Raimo Immonen ja Professori Matti J. Sillanpää		

Tiivistelmä

EU-tasolla yhtenäisiä rahoitusmarkkinoita on valmisteltu jo pitkään, mutta prosessi on edennyt hitaasti. Rahoituspalveluiden sääntelyn harmonisointi sai kuitenkin uuden sysäyksen 1990-luvun loppupuolella, kun euron käyttöönoton todettiin asettavan sääntelylle aivan uusia haasteita. Yksi keskeisimmistä toimenpiteistä rahoitusmarkkinoiden sääntelyn harmonisoimiseksi on 21.4.2004 annettu direktiivi rahoitusvälineiden markkinoista eli niin sanottu MiFID-direktiivi. Direktiivi on implementoitu suomalaiseen lainsäädäntöön muuttamalla muun muassa sijoituspalvelulakia ja arvopaperimarkkinalakia. Direktiivin implementoinnin myötä sijoituspalveluiden käsite tarkentui ja lainsäädäntöön otettiin kaksi uutta sijoituspalvelun muotoa: sijoitusneuvonta ja monenkeskisen kaupankäynnin järjestäminen. Lakiuudistus paransi myös sijoittajansuojaa asiakkaan luokitteluvollisuuksien sekä sijoituspalveluntarjoajan menettelytapavelvollisuuksien tarkentumisen myötä.

Tutkimuksen tarkoituksena on tarkastella sijoituspalvelusopimusten sääntelyä Suomessa. Ensimmäiseksi tutkimuksessa määritellään sijoituspalvelun käsite keskittyen erityisesti lakiin uutena tulleeseen sijoitusneuvonnan käsitteeseen. Sijoituspalvelusopimusta solmittaessa ja sopimussuhteen aikana sijoituspalveluntarjoajan on noudatettava tiettyjä menettelytapasäännöksiä. Sen vuoksi tutkimuksessa tarkastellaan sijoituspalveluntarjoajan velvollisuutta luokitella asiakkaansa ei-ammattimaisiin ja ammattimaisiin asiakkaisiin sekä hyväksyttäviin vastapuoliin. Tässä yhteydessä tuodaan esille myös sijoittajien korvausrahoisto, joka suojaa ei-ammattimaisten asiakkaiden sijoitusvarallisuutta sijoituspalveluntarjoajan maksukyvyttömyystilanteissa. Tutkimuksen viimeisissä luvuissa keskitytään sijoituspalveluntarjoajan tiedonanto- ja selonottovelvollisuuksiin sekä muihin AML:n mukaisiin menettelytapavelvoitteisiin. Lopuksi luodaan lyhyt katsaus arvopaperimarkkinalainsäädännön tulevaan kehitykseen.

Tutkimuksen lähteinä on käytetty aihepiiriin liittyvää ajantasaista lainsäädäntöä, joista tärkeimpiä ovat arvopaperimarkkinalaki ja sijoituspalvelu-rytysistä annettu laki sekä lakien esitöitä, kuten hallituksen esityksiä. Tärkeän virallislähdemateriaalin muodostavat myös Finanssivalvonnan standardit, joissa tutkimuksen aihepiiriin kuuluvia seikkoja on säännelty lakitekstiä tarkemmalla tasolla. Tutkimuksen lähdemateriaalina on käytetty myös suomenkielistä oikeustieteellistä kirjallisuutta lähinnä arvopaperimarkkinaoikeuden ja sopimusoikeuden aloilta. Lisäksi erilaiset asiantuntijakirjoitukset, oikeustieteelliset artikkelit, tilastot ja tutkimukset ovat tuoneet tärkeän lisänsä lähdemateriaaliin.

Asiasanat	arvopaperimarkkinalaki, sijoittajansuoja
Muita tietoja	